Pentru ridicarea calitativă a sportului nostru de performanță

Ca de obicei, organele și organizațiile UCFS au făcut bilanțul unui an de muncă. Bogata activitate competițională internă și internațională și Jocurile Olimpice din 1964 au ocupat, cum era și firesc, un loc important în cadrul acestor analize, ale căror concluzii s-au oglindit în lucrările Plenarei Consiliului General al UCFS.

Pe primul plan în dezbaterile plenarei s-a situat activitatea desfășurată în cursul anului trecut de organele și organizațiile UCFS în domeniul sportului de performanță și îndeosebi în pregătirea și participarea sportivilor romîni la Jocurile Olimpice de la Tokio.

Această analiză și măsurile adoptate de plenară prezintă o importanță cu atît mai mare, cu cît — așa cum se subliniază în documentele de partid, ca și în Hotărîrea Conferinței pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport — activitatea sportivă de masă împreună cu sportul de performanță constituie obiectivul de bază al mișcării noastre sportive.

Plenara a apreciat că unele consilii regionale și raionale UCFS, cluburi și asociații sportive și-au sporit experiența în îmbinarea activității sportive de masă cu cea de performanță, fapt dovedit și cu prilejul Spartachiadei republicane, organizată în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, cînd peste 27 000 de tineri și tinere au dobîndit clasificarea sportivă și au fost doborîte peste 200 de recorduri republicane.

Raportul prezentat la plenară și discuțiile au arătat preocuparea organelor și organizațiilor UCFS pentru sportul de performanță și au subliniat rezultatele bune obținute de sportivii noștri. Au fost scoase, astfel, în evidență cucerirea pentru a doua oară consecutiv a titlului de campioni mondiali la handbal masculin, cele 4 cupe ale campionilor europeni la handbal feminin, rugbi, tenis de masă masculin și feminin, victoriile obținute în cadrul Jocurilor Balcanice de atletism și lupte, ca și doborîrea unor recorduri mondiale, olimpice și balcanice la atletism.

S-a subliniat, de asemenea, că la Jocurile Olimpice de la Tokio unii sportivi au reprezentat cu cinste mișcarea noastră sportivă. Maestra emerită a sportului Iolanda Balaș și-a înscris pentru a doua oară consecutiv numele pe tabloul de onoare al laureaților olimpici, iar tînăra atletă Mihaela Peneș a cucerit titlul olimpic la aruncarea suliței. Trăgătorul Ion Tripșa, luptătorul Valeriu Bularca, caiacista Hilde Lauer și canoistul Andrei Igorov au cîștigat medalii de argint, iar Lia Manoliu (atletism), Ion Cernea și Dumitru Pîrvulescu (lupte), Hilde Lauer-Cornelia Sideri (caiac dublu), Aurel Vernescu (caiac simplu) și echipajul de caiac 4 (A. Vernescu-M. Turcaș-S. Cuciuc-A. Sciotnic) — medalii de bronz.

Sportivii mai sus citați care au realizat performanțe de prestigiu la Jocurile Olimpice și în alte mari competiții sportive internaționale, constituie exemple vrednice de urmat.

S-a arătat că aceste victorii, care umplu de mîndrie inimile tuturor iubitorilor sportului din patria noastră, sînt rodul muncii susținute, al seriozității și simțului de răspundere în pregătire, dîrzeniei în concurs de care au dat dovadă acești sportivi fruntași, ca și priceperii și străduinței depuse în muncă de unii antrenori, ca I. Corneanu, N. Navasart, R. Hutan, Gh. Zîmbreșteanu, I. Ghermănescu, L. Pandele, F. Paneth și alții.

Concluzia generală care s-a desprins însă din plenară a fost aceea că, față de posibilități și de condițiile create, față de experiența acumulată și de evoluția performanțelor pe plan mondial, rezultatele obținute în sportul de performanță în cea de a doua parte a anului 1964 și îndeosebi la J.O. de la Tokio sînt nesatisfăcătoare în ansamblul lor, lucru care a nemulțumit — după cum era și firesc — masele largi de iubitori ai sportului din țara noastră.

Iată de ce lucrările plenarei au analizat pe larg, în spirit critic și autocritic, cauzele care au generat această situație și au stabilit măsurile necesare.

Raportul prezentat la plenară a arătat că după J.O. de la Roma, Biroul Consiliului General al UCFS, manifestînd automulțumire, nu a tras toate concluziile ce se impuneau și nu a luat la timp măsurile cuvenite pentru lichidarea rămînerii în urmă a unor sporturi și, mai ales, a celor individuale, care au probe multe și joacă un rol hotărîtor în stabilirea clasamentelor generale pe țări la J.O. Totodată, începerea pregătirilor pentru Olimpiada de la Tokio a fost tărăgănată pînă în primele luni ale anului 1963, ceea ce a influențat negativ evoluția lotului nostru olimpic.

În cuvîntul lor, participanții la plenară au enumerat printre cauzele slabei comportări la J.O. de la Tokio a unor sportivi și loturi (fotbal, scrimă, canotaj academic, lupte libere, gimnastică, box, volei și polo) și unele greșeli care au existat în munca de selecție și pregătire a unor sportivi.

Referindu-se la activitatea desfășurată de către unele federații și cluburi în vederea Jocurilor Olimpice, mai mulți vorbitori au arătat că diferența mare de valoare dintre sportivii incluși în loturi și cei rămași la cluburi reflectă, de fapt, carențele serioase care mai există, atît în privința asigurării bazei de masă a unor sporturi, cît și în calitatea procesului instructiv-educativ desfășurat în multe din secțiile cluburilor și chiar în unele loturi reprezentative.

În întrecerile de la Tokio, unii sportivi au dat dovadă de lipsă de dîrzenie și hotărîre în concurs și, în fața dificultăților luptei sportive, în loc să-și mobilizeze toate forțele, au cedat inițiativa și ca atare au fost învinși, în unele cazuri cu o ușurință inadmisibilă. Asemenea exemple negative au constituit sportivi ca Ion Cosma, Fiți Balaș, Ion Monea, Olga Orban-Szabo, Nicolae Puiu, echipele de fotbal, gimnastică, scrimă și volei, care cu alte prilejuri au dovedit că sînt în stare să obțină rezultate bune sau chiar foarte bune, dar care la Tokio nu au făcut tot ce trebuia pentru a se comporta la nivelul așteptărilor, deși dispuneau de resursele necesare.

După cum s-a arătat în plenară, aceste rezultate slabe de la Olimpiadă își au originea în lipsurile generale care au determinat rămînerea în urmă a unor discipline sportive. În acest sens a fost criticat faptul că **organele și organizațiile UCFS nu au considerat ca una din principalele lor preocupări îndeplinirea sarcinilor cuprinse în documentele Conferinței pe țară a UCFS cu privire la dezvoltarea sportului de performanță la nivelul cerințelor actuale.** Cu toate că în unele cazuri s-au făcut analize multilaterale și s-au elaborat — din păcate, cu întîrziere — planuri de măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea unor ramuri sportive ca gimnastica, natația și fotbalul, ele nu au fost duse la îndeplinire, datorită lipsei de exigență, de care a dat dovadă Biroul Consiliului General al UCFS, consiliile regionale și federațiile sportive, atît prin includerea unor prevederi pentru care nu s-au asigurat condițiile necesare, cît și prin faptul că nu s-a organizat controlul asupra aplicării acestor prevederi în cluburi și asociații.

Neglijarea activității sportive în rîndul tineretului școlar și studențesc, interesul scăzut față de activitatea sportivă manifestat de o bună parte a profesorilor de educație fizică, de unii directori de școli medii și profesionale, precum și de unii antrenori, au făcut ca școala — inepuizabilă rezervă de cadre, care cuprinde tineretul tocmai la vîrsta cea mai propice formării și perfecționării deprinderilor motrice și a unei dezvoltări fizice corespunzătoare — să nu-și aducă pe deplin aportul la dezvoltarea neîncetată a bazei de masă a sportului nostru și la continua îmbunătățire a performanțelor sportive. Or, practica dovedește că fără o împrospătare continuă cu elemente tinere și talentate este de neconceput dezvoltarea activității secțiilor pe ramură de sport și creșterea valorii loturilor reprezentative.

Această situație a dus la existența unei baze de masă înguste în sporturi importante cum ar fi atletismul, gimnastica, haltere, boxul și altele, ceea ce a limitat în mod serios posibilitățile de selecție și promovare în loturile și echipele chemate să reprezinte sportul nostru în marile competiții internaționale. Este deosebit de semnificativ faptul că la întrecerile de la Tokio au luat parte numai doi halterofili, aceiași care au concurat cu patru ani în urmă la J.O. de la Roma. Grăitor în această privință este și exemplul consiliului regional UCFS Banat care, dacă înainte vreme reușea să ridice pînă la nivelul loturilor republicane un număr important de sportivi valoroși, crescuți în regiune, în ultimul timp înregistrează — pe această linie — un regres vizibil, datorită slabei preocupări față de depistarea și promovarea tineretului tocmai într-unul din cele mai mari centre școlare și universitare din țară. Și acesta nu este singurul exemplu.

O altă cauză care a generat situația nesatisfăcătoare, în unele ramuri de sport, este și slaba calitate a muncii de selecție desfășurată în cele mai multe din secțiile asociațiilor și cluburilor. Sînt încă numeroase secțiile de performanță care mențin în echipe sportivi plafonați, deoarece conducerile secțiilor și cluburilor respective — în goană după rezultate imediate, nesemnificative — nu se ocupă de pregătirea în perspectivă și de promovarea elementelor tinere și talentate. Nu puține sînt și cazurile cînd pe banca rezervelor stau vreme îndelungată numeroși sportivi tineri talentați, dornici de afirmare și capabili de rezultate bune, dar care, din lipsa de curaj a antrenorilor, nu sînt folosiți alături de sportivii cu experiență.

Între cauzele principale ale nivelului slab al performanțelor sportivilor noștri se situează și **calitatea necorespunzătoare a nivelului procesului instructiv-educativ** dintr-un mare număr de secții pe ramuri de sport din cluburi și asociații. Metodele științifice de antrenament, bazate pe cele mai noi realizări, izvorîte din propria noastră experiență cît și din experiența țărilor cu cele mai bune rezultate în arena sportivă mondială, nu caracterizează încă munca tuturor antrenorilor și tehnicienilor.

Durata, intensitatea, precum și varietatea mijloacelor folosite în antrenament sînt de multe ori departe de actualele cerințe și aceasta din cauza insuficientei pregătiri, a conservatorismului sau slabei exigențe a unor antrenori. Datorită acestui fapt, calitatea multor campionate, inclusiv a celor de nivel republican, lasă de dorit, ceea ce influențează în ultimă instanță valoarea loturilor reprezentative. În loc să desăvîrșească pregătirea sportivilor, tehnicienii loturilor republicane sînt nevoiți adesea să piardă mult timp cu corectarea unor deprinderi greșite, cu îmbunătățirea pregătirii fizice de bază, cu însușirea unor procedee de tehnică și tactică, lucruri care ar fi trebuit rezolvate în secțiile cluburilor și asociațiilor de unde provin sportivii.

Numărul redus de discipline sportive la care se organizează campionate raionale și regionale, numărul mic de echipe care participă la acestea, precum și formalismul care se mai manifestă în organizarea fazelor pe asociație și raion ale campionatelor R.P.R. și ale altor competiții nu sînt de natură să stimuleze munca de pregătire din secții, să ducă la formarea de noi promoții de sportivi valoroși.

Lucrările plenarei au atras atenția și asupra insuficientei preocupări pentru munca educativă în cluburi și, uneori, chiar în loturile republicane. **Unii antrenori manifestă încă un slab interes față de latura educativă a procesului de instruire,** menită să dezvolte la sportivi simțul de răspundere față de propria pregătire, disciplina, calmul în concurs și încrederea în forțele proprii, hotărîrea și dîrzenia în lupta sportivă, dragostea față de culorile clubului pe care îl reprezintă — calități morale determinante în realizarea unei pregătiri de calitate și în obținerea succesului în întreceri.

Existența acestor lipsuri reflectă și slaba muncă desfășurată de consiliile multor cluburi și asociații, care, insuficient îndrumate, se mulțumesc cu rezultate mediocre, propunîndu-și ca obiectiv evitarea retrogradării și ocupîndu-se, de regulă, de 1-2 secții, cu care irosesc majoritatea mijloacelor materiale de care dispun.

Consiliile regionale UCFS nu se ocupă în măsura cuvenită de problemele majore ale sportului de performanță, nu controlează cu exigența necesară activitatea cluburilor și asociațiilor, nu acționează cu perseverență pentru ca, în colaborare cu secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, să învioreze activitatea sportivă școlară.

La rîndul lor, federațiile acordă încă un insuficient sprijin comisiilor pe ramură de sport regionale, nu îndrumează, nu controlează conținutul muncii de instruire în secțiile de performanță, nu se preocupă suficient de orientarea muncii antrenorilor și de generalizarea metodelor avansate de pregătire.

Nesatisfăcătoare sînt și măsurile luate pînă în prezent de Biroul Consiliului General al UCFS pentru o mai rațională folosire a bazei materiale, ca și pentru formarea cadrelor de tehnicieni necesari mișcării sportive, în special în regiunile care duc lipsă de asemenea cadre (Hunedoara, Suceava, Iași, Oltenia și altele).

★

Analizînd lipsurile existente în activitatea sportivă de performanță, Plenara Consiliului General al UCFS a adoptat un plan de măsuri cuprinzător, de a cărui îndeplinire sînt răspunzătoare toate organele și organizațiile sportive. Aceste măsuri, ca și planul de perspectivă pentru perioada 1965-1968 trebuie să stea în centrul atenției Consiliului General, consiliilor regionale și federațiilor. Ele au datoria să folosească mai bine baza materială existentă, să repartizeze mai judicios cadrele de tehnicieni, să asigure un bogat calendar competițional local și central, să conlucreze mai strîns cu Ministerul Învățămîntului și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, cu organele și organizațiile sindicale, U.T.M. și în mod special cu U.A.S.R. pentru realizarea integrală a sarcinilor privind ridicarea calitativă a sportului nostru de performanță.

Plenara a apreciat că una din principalele sarcini în perioada actuală o constituie **îmbunătățirea activității de performanță în toate verigile mișcării sportive.** Printre celelalte obiective cuprinse în planul de măsuri, se prevede ca o atenție specială să se acorde lărgirii bazei de masă îndeosebi a sporturilor olimpice, și în primul rînd, a atletismului, gimnasticii, boxului, luptelor, sporturilor nautice, halterelor, înotului, scrimei, ciclismului și tirului discipline cu probe multe în programul Jocurilor Olimpice.

Pentru aceasta, este necesar să se îmbunătățească simțitor activitatea secțiilor din cadrul cluburilor și asociațiilor, asigurîndu-se mijloacele necesare și cadrele corespunzătoare de tehnicieni, care pe baza unei temeinice munci de instruire, desfășurată în perspectivă, să sporească numărul sportivilor clasificați, al celor cu calități deosebite, apți de a fi promovați în loturile reprezentative și capabili să obțină rezultate la nivelul celor mai bune performanțe mondiale.

În vederea îndeplinirii acestor cerințe majore, federațiile, consiliile regionale și raionale UCFS, ca și comisiile pe ramură de sport au datoria să realizeze în fapt legătura organică ce trebuie să existe între activitatea sportivă de masă și cea de performanță, prin mărirea numărului de sportivi și secții, prin antrenarea lor într-o bogată activitate competițională locală, prin depistarea și îndrumarea celor mai talentate elemente spre secțiile de performanță care dispun de bază materială și antrenori calificați.

Planul prevede, de asemenea, ca organele și organizațiile UCFS să acorde toată atenția pregătirii și desfășurării fazelor de masă ale diferitelor competiții și, în special, ale campionatelor republicane în fiecare asociație sportivă.

Apreciindu-se importanța tot mai mare pe care o are specializarea timpurie în obținerea marilor performanțe sportive, planul de măsuri prevede sarcini menite să ducă la lărgirea efectivelor de copii și juniori în toate secțiile și la îmbunătățirea muncii în unitățile profilate pe activitatea sportivă cu copiii și juniorii. O atenție mai mare trebuie acordată îndrumării asociațiilor sportive din școlile de cultură generală și profesionale.

În colaborare cu Ministerul Învățămîntului, Consiliul General al UCFS va contribui la îmbunătățirea muncii din școlile sportive de elevi și școlile medii cu program special de educație fizică, principale pepiniere ale sportului de performanță. O îndatorire de cinste revine în această privință tuturor profesorilor de educație fizică, întrucît ei orientează primii pași în sport ai copiilor, dezvoltîndu-le dragostea pentru mișcare, pentru exercițiul fizic. Ei vor trebui să muncească cu și mai multă însuflețire pentru pregătirea multilaterală a tinerilor cu calități deosebite, de care are atîta nevoie mișcarea sportivă.

În acțiunea de depistare și pregătire a elementelor de perspectivă, organelor UCFS le revine sarcina să angreneze cele mai valoroase cadre de antrenori, pe toți profesorii de educație fizică, stimulînd pe cei care promovează tineri talentați în secții, în formațiile reprezentative ale cluburilor și asociațiilor și în loturile republicane de juniori, tineret sau seniori.

Pentru ridicarea nivelului muncii de instruire și educație din secțiile cluburilor și asociațiilor sportive, **planul adoptat de plenara Consiliului General al UCFS cuprinde măsuri privind orientarea și perfecționarea metodicei antrenamentului în concordanță cu cerințele actuale.**

În acest scop o atenție sporită se va acorda ridicării nivelului profesional al antrenorilor, prin organizarea de către federații a unor cursuri de perfecționare, prin lărgirea schimbului de experiență cu antrenori și tehnicieni renumiți de peste hotare. Un rol important în ridicarea nivelului muncii tehnicienilor revine Consiliului științific al UCFS, federațiilor, Centrului de medicină sportivă, precum și cabinetelor metodice regionale care, cu sprijinul organelor UCFS, trebuie să devină, la rîndul lor, mai active și să sprijine în permanență îmbunătățirea procesului de instruire din secții, orientînd și îndrumînd în mod concret munca antrenorilor și instructorilor sportivi.

Pentru a asigura o orientare și un conținut corespunzător activității din secțiile pe ramură de sport, federațiile vor elabora **programe de antrenament,** care să cuprindă indicații specifice ramurii de sport respective privind selecția și metodica antrenamentului. La alcătuirea acestora se va avea în vedere necesitatea creșterii volumului și intensității muncii, măririi numărului de antrenamente și a efortului în cicluri săptămînale, folosirii unor mijloace mai variate de instruire și introducerii în practică a datelor științifice cele mai recente.

Organele și organizațiile UCFS **să asigure o mai mare stabilitate efectivelor de sportivi și antrenori din secții,** în vederea realizării continuității metodice în procesul de instruire — condiție neapărat necesară pentru obținerea unor rezultate superioare.

Planul adoptat de Plenara Consiliului General al UCFS cuprinde și măsuri privind **o mai bună organizare a activității cluburilor, profilarea lor pe anumite ramuri de sport pentru care au condiții, în vederea realizării unei activități calitativ superioare.**

Se prevede, de asemenea, ca, în funcție de posibilități, să se organizeze cluburi pe lîngă mari întreprinderi, și, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și U.A.S.R., în institute de învățămînt superior. Paralel cu aceasta, vor lua ființă cluburi specializate pe cîteva ramuri sportive, în funcție de tradițiile și posibilitățile existente pe plan local.

Îmbunătățirea muncii în domeniul sportului de performanță este strîns legată și de folosirea mai rațională și buna întreținere a tuturor bazelor sportive. În această privință, lucrările plenarei au scos în evidență faptul că există încă posibilități nevalorificate, ceea ce impune o mai judicioasă planificare a folosirii timpului și spațiului de lucru, astfel ca fiecare sală sau teren să fie utilizate cu toată capacitatea lor. Manifestînd mai multă inițiativă și spirit gospodăresc, cluburile și asociațiile sportive vor trebui să amenajeze cu mijloace cît mai economicoase terenuri simple, ca și spații de lucru necesare instruirii într-o serie de sporturi cum sînt halterele, luptele, gimnastica, boxul și altele și unde să se poată lucra chiar cu un număr mai restrîns de sportivi. În colaborare cu organele locale, consiliile regionale și raionale UCFS să studieze posibilitatea și — pe baza aprobării forurilor în drept — să reamenajeze prin soluții ieftine unele construcții adaptabile cerințelor activității sportive. Amenajarea pe lîngă școli a unor terenuri simple pe care să se poată învăța și desfășura unele probe atletice și jocuri sportive va contribui la cuprinderea unui număr tot mai mare de elevi în practicarea sistematică și organizată a exercițiilor fizice și a sportului.

Consiliul General al UCFS va acorda o mai mare atenție îndrumării federațiilor, controlul activității desfășurate în cluburi și asociații. Traducerea în viață cu hotărîre și perseverență a prevederilor planului de perspectivă de patru ani va trebui să asigure o mai bună reprezentare a țării noastre la viitoarele Jocuri Olimpice care vor avea loc în 1968, în Mexic. În acest scop, sarcini deosebite revin întregului activ al Consiliului General al UCFS și federațiilor sportive care, printr-o mai strînsă legătură cu cluburile și asociațiile sportive vor trebui să influențeze puternic procesul de instruire și educație.

La rîndul lor, consiliile regionale vor trebui — așa cum prevede planul de măsuri — **să considere creșterea continuă a calității muncii în domeniul sportului de performanță ca o sarcină permanentă și de prim ordin,** în rezolvarea căreia să-și mobilizeze toate forțele. Ele au datoria să activizeze comisiile regionale, pentru ca acestea să-și îndeplinească în întregime rolul pe care îl au în lărgirea bazei de masă, în ridicarea calitativă a campionatelor locale, în dezvoltarea activității sportive în rîndul elevilor și studenților, în organizarea unui control sistematic și a unei îndrumări calificate și permanente a secțiilor de performanță.

Consiliile cluburilor trebuie să-și îmbunătățească activitatea practică, ridicînd-o la nivelul sarcinilor mari și de răspundere ce decurg din cerințele actuale ale sportului de performanță. Munca temeinic organizată, competența și exigența în îndrumarea secțiilor preocuparea sistematică pentru continua întărire a muncii de educație, a disciplinei și răspunderii față de sarcinile de pregătire și concurs — iată numai cîteva din sarcinile ce revin în această perioadă tuturor consiliilor cluburilor.

Învățînd din succesele și mai ales din lipsurile manifestate la edițiile precedente ale marilor competiții sportive și îndeosebi ale Jocurilor Olimpice, se impune ca — în conformitate cu sarcinile trasate de recenta plenară — Consiliul General al UCFS și federațiile să treacă neîntîrziat la stabilirea loturilor de perspectivă, la elaborarea planurilor de pregătire și fixarea normelor de control anuale în funcție de nivelul performanțelor mondiale.

Numai în acest fel vom asigura din timp toate condițiile în vederea unei cît mai bune reprezentări a țării noastre la Jocurile Olimpice din 1968.

Dezbaterile Plenarei Consiliului General al UCFS au arătat hotărîrea fermă a activului mișcării sportive de a pune întreaga sa capacitate și energie creatoare în slujba înfăptuirii sarcinilor încredințate de partid și guvern, de a ridica activitatea sportivă de performanță la nivelul celorlalte realizări obținute de poporul nostru în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste în Republica Populară Romînă.